

Предплата на „Дѣло“ стоить:

на цѣлый рокъ . . . 12 р.	на полъ рокъ . . . 6 р.	на цѣлый рокъ . . . 12 р.	на полъ рокъ . . . 6 р.
на цѣлый рокъ . . . 12 р.	на полъ рокъ . . . 6 р.	на цѣлый рокъ . . . 12 р.	на полъ рокъ . . . 6 р.

Предплату посылать переслать франко (налучше почтовыхъ перекладахъ) до: Администрація ч. 8 „Дѣло“.

Выходитъ во Львовѣ по Средамъ и Суботамъ (кроме праздничныхъ святъ) по 4-ой страничкѣ по полу-дну. Лекторъ, докторъ „Библиотекъ найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2-ой страничкѣ каждого 15-го в послѣд. дня каждого мѣсяца.

Редація, администрація и экспедиція оубъ Ч. 8 улицы Академична.

Всѣ знати, посылки и рекламации посылать въ редакцію по адресу: редація и администрація „Дѣла“ Ч. 8 улицы Академична.

Губернскій не беретъ, только на поперечинѣ задерживаетъ.

Подписанъ членъ стоить 12 р. а. в.

Свѣдѣнія принимаются по цѣнѣ 6 р. а. в. отъ одной мѣсячной печатной.

Рекламации посылать оубъ отъ порта.

Вн. Читательскій изъ Россіи просило ма-ти на указъ, що въ вышней м. Д. 3, 4-4, 5 (въ серединѣ и на концѣ слѣдъ) — М, и (на началу слѣдъ) — 1, 6 (на началу слѣдъ) — 11.

Слѣдующе Число вышнее вже только тѣмъ Вн. Читательскій паннимъ, котрі надѣслали предплату на р. 1882 або бодай нашу часопись выразно заволяли.

ЗАПРОСИНЫ ДО ПРЕДПЛАТЫ
„Дѣла“ и „Библиотекы найзнам. повѣстей“ на рокъ 1882.

Щобъ дати ширшій и глубшій выразъ той програмѣ, яку наша часопись вже отъ двоухъ лѣтъ заступае, рѣшились мы отъ нового року 1882 издавати „Дѣло“ въ болшомъ объемѣ.

Литературный додатокъ до „Дѣла“ — „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ буде выходити съ слѣдующимъ рокомъ въ тѣмъ же объемѣ и по тѣмъ же сабымъ цѣнѣ. Для слѣдующаго рочника пригото-вляемъ рядъ найдобрейшихъ и многообразныхъ повѣстей живого интересу загальнаго.

Предплата на „Дѣло“ вразѣ съ литера-турнымъ додаткомъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ стоить:

на цѣлый рокъ 12 р. а. в.
на полъ року 6 р. а. в.
на четверть року 3 р. а. в.

На „Дѣло“ безъ Библиотекы и пов.:

на цѣлый рокъ 8 р. а. в.
на полъ року 4 р. а. в.
на четверть року 2 р. а. в.

На саму „Библиотеку найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ безъ „Дѣла“:

на цѣлый рокъ 5 р. а. в.
на полъ року 2 р. 50 кр. а. в.
на четверть року 1 р. 25 кр. а. в.

Незаконно предплатити „Библ. Повѣстей“ безъ предплатити „Дѣло“ и „Библиотеку найзнам. повѣстей“.

Предплата пріймаеся каждого часу.
Предплату слѣдуетъ присылать по адресу: Администрація „Дѣла“, Львовъ, ул. академи-чна Ч. 8.

Справа православія въ Галиччакъ.

Завѣданіе громады Галиччакъ о наміреніи перейти на православіе дало галицко-польской прасѣ поводану случайности, вышрубивши справу до алачничества грады стана, кудату вышлымъ клеветами на всѣхъ и вся говорить о агитаторахъ, рубантъ... и климаты въ напаваньскъ слѣдства, въ полкахъ повѣка и шандармѣй для переведеня гугенотенной дра-тичкы.

Вызначена до той справы комисія духо-вна була одинакомъ иншой думки, и въ прасѣ вышесъ. Члены той комисіи дождившись, що въ Галиччакъ шандармы мали идватися въ який видатация парохіантъ, удалась до пана старосты пошѣткового съ представаньскъ, що се справа церковна, чтобы отже стримавенъ отъ прасѣй урядовыхъ и справы еще не огорбрании. Повеже справа набрала рогаголосу, а до того може бути фальшиво ей толковано, то адже, не буде отъ рѣчи подати, хоть коротко, токъ справы, икъ она въ комисіи представалася.

Для 19 с. ж. удалась комисія до Галич-чакъ, вступила до церкви, где по отирали мо-лебни о деканъ Маллешевскій западникомъ чи-сленно абраныхъ притомантъ о цѣль пріѣзду комисіи и темлымъ еланомъ остеригати икъ дождивши застановитися надъ крокомъ, икъ у-чашити намірени и завѣданъ побѣдяти при-ѣрѣ, въ який родилася и крестилася. А по-

тѣше изъ заволаю громады откликнулося до исторіи, то о. деканъ Юзефъ, поднесенного по-лснати справу къ станичницѣ исторіи.

Поднесеный, высказуочись по возможности въ завѣданіи, авертанъ увагу, що въ подано сказано много правды, одинакомъ не все оно такъ, икъ тамъ написано; и такъ присутствіи въ дошій промовѣ до разбору подана, где етоло:

„Вертаемъ до ієры отцѣвъ нашихъ, до „православія. Мы знаемо, що отцѣвъ нашѣ не „пріймали уни въ доброй волѣ; исторіи опо- „вѣдае о самыхъ кридахъ и мукахъ. Що намъ „униа доброго принеде? Униа уважати толь- „ко яко мѣсто къ до обряду латиньского. Не „було справедливости и нема. Церкви выпу- „скала жидамъ въ аренду, перетигнули шля- „хту и мѣщанъ, забрали маетки нашѣ, зро- „били насъ жебраками, вили каръ рускій „въ свои руки, зробили его орудіемъ политики „польской и т. д. А колибы мали силу, и ны- „нѣ робилибы то, що дано“...

Ту належало на передѣ разъяснити, икъ значеніе мало православіе данно, а икъ прина-вукотъ до него теперь, и поставити пытаніе: икъ ієра отцѣвъ нашихъ? Ту може не буде отъ рѣчи нанести основу той бесѣды, бо она може причинитися до повсненя цѣлой справы.

Выложивши о волеженю церкви черезъ Исуса Христа и ен устрою, выказано, икъ съ часомъ виробились обряды греческій и рим-скій, и що повснали шатриятаты; але мимо того була єдиность въ церквѣ Христовѣ; греческій обрядъ той єдности не перешкажати, а православіе аничло то само, що католицизмъ. Такъ тревало блиско 900 лѣтъ. Єдиность во-стала заколочена за патріарха Константинопольского Фотія; блиско було до розрыву, але Фотій уступивъ и єдиность була привр-нена. Власне въ часѣ єдности, еще тогда по-ганьска Русь, за князя Володимира Великого (988 р.) пріймила ієру Христову. Приврнена одинакомъ єдиность не тревала довго, почалися зновъ распры межъ патріархомъ Константинопольскимъ Церюляріемъ и патріархомъ римскимъ. Ту знайшлись иже точки спорной и що до ієры. Наступивъ роздоръ, ш пана.

По одной сторонѣ стояли послѣдователи обри-ду греческого, котрі авались православными, по другой послѣдователи обриду римского, котрі авались католиками; а одинъ другийъ прозывали шватниками. Ту иже православіе не то, що католицизмъ, ту иже дѣй ієры.

Дальше повснено: По котрой сторонѣ правда? и що есть ієра отцѣвъ нашихъ? Алежъ ієра не одежа, икънати ен ибеда упо-добы не годится. По разбранию церкви въ 300 лѣтъ мы прійшли поды Польшу, и сюда власне относится екарга, о котрыхъ мы писали. Польша крикнула Русь въ фальшивой поли-тики, за токъ икъ она упала; але икъ тѣмъ тѣмъ-жъ часъ минули и нема чого боитися, они не повернутъ. Мы нынѣ поды Австрію и цѣсарѣ австрійскій боронитъ такъ нашъ обрядъ икъ и наредитъ, нажъ больно шыанати ієру, въ який мы родилася и крестилася, а поли-тика до ієры мѣшати не належитъ. Въ Польшѣ бовлене двоухъ ієрѣ, а напыть двоухъ обри-дѣвъ, хотѣвъ давного Русавдѣй робити латини-скими, Польянами. А що токъ ширеть не уда-валось, то пробовано униа. Униа пріймали Ру-синны по части въ переконаня, а по части дав-ного, бо она убѣждала икъ отъ тыхъ мукъ, котрымъ подангали православій. Але коли Римъ хотѣвъ униа, то латинини Польша хотѣвъ епаньска Русинѣвъ. Щобы Русинѣвъ икъто не бравъ въ оборону, еванты и икъ у-ченики Польша екаргали отъ данна, що и Русинны униа еклоний до Москвы и шизмы. Такъ оно робитен и нынѣ, и нынѣ не пере-стають Русинѣвъ чорити и перетигати.

Та не только цѣсарѣ австрійскій, але и цѣсарѣ римскій ставали въ оборонѣ униа. Такъ пана Урбанъ VIII авказавъ перетигати Русинѣвъ на обрядъ латиньскій, бодай що до лицѣ духовныхъ. Такъ Венедиктъ XIV на-казувать, чтобы униа не перетигано и на-родностей не ширено; а пана Пій IX выдаты Конкордію.

Правда, що въ Польшѣ тѣмъ завѣдѣ-не слушали, икъ и нынѣ не слушаютъ; але коли нынѣ перетигать, ту иже и Русинны не безъ вины, нынѣ еклово икъного брата не аблыно.

Вы еще кажете въ поданю: „абы еще мало евантызму — намъ еще насмалютъ Вмр-тывихстанциѣвъ. Римъ намъ етъ неприхиль-ный.“

Що ино говорилася, що о Римѣ такъ судити не належитъ. Що насмалютъ, бо икъ екаргати, подѣриваютъ, а вы теперь до екарги-даете дождѣ. Вправдѣ, вы кажете, що захо-ваете ієриность монаршѣ, але чи будутъ намъ ієрити? Чи не екаргать намъ панъ староста: „То вы прзешодзіце на москiewszczuzne“ и чи токъ намъ еклово не повторитъ? Ябы вы переходили на латиньске, то еще похвалялибы насъ. Колибы вы шили на латераньске а на-пыть на шидвиске, такыи не много говори-либы, а що вы екаргалися за переходомъ на православіе — то кричатъ, що вы еклоний до Москвы.

И справдѣ, крокомъ тымъ лику прислу-ту учиняете такъ всѣмъ Русинамъ, икъ собы. И справдѣ, лютый ворогъ не мѣгъ намъ горшон рады подати, икъ та.

Що до подиссѣвъ, то одинъ не подиссали, другийъ подиссувано, хоть они не знали на-що, третій, где подиссанный господарь, тамъ епископо при ієрѣ цѣлу его родину. Правозъ цѣсарекъ приписуе инакше. При переходѣ въ ієру на ієру родитѣ, а имено батько або мати, могутъ переводити дѣти только до 7 лѣтъ. Дѣти отъ 7 лѣтъ до 14 мѣсяцъ под-стати въ ієрѣ, въ який родилася, а выше лѣтъ 14, конде рѣшае само за себе, въ який ієрѣ хоче побѣдяти. Для того много въ на-шихъ подиссѣвъ буде неважнихъ. Наконецъ въ подани мудрымъ быти не можна. Въ него-анати не можна, що насъ до такого кроку еклонило? Може то въ комисіи повсните.“

Така була больше-менше основа промовы, разбраничон подане и повсненчон етанъ справы. Ту еще дрѣ Костецкій отчитавъ отручнє писемо бго Высоко-Пресвщенства и авказавъ до розваги и повстаня въ єдности ієры.

Въ церкви удалась комисія до будынку парохіальномъ школы, где авбралася и парохіан-не. Ту почато напередѣ отговоривати, а дальше и писати протоколъ для вырозумѣнчон справы.

Штаво. Въ церкви чули вы наше сло-во и бго Высокопресвщенства, теперь пов-снитѣ, що еклонило насъ до того кроку?

Ответъ. Мы иже по кодымъ рублѣ про-сели о отлученіе отъ Галиччакъ Величчакъ, что-бы мы могли мати парохъ икъ мѣсца и бого-служеніе, що недѣль и свѣта, и не потребу-вали конкурвати до парохіи матерной. А що напыть просѣбы не слушано, токъ намъ не повѣдало иншого средства и мы востановили нарештѣ перейти на православіе, чтобы дойти того, чого въ униа достунити не можна.

II. Чи думаете, що у православныхъ нема церкви прилученыхъ?

О. Суть, але малѣ, а насъ етъ выше 800 душъ; чому не маетъ мати священника у себе?

II. Вы знадете мѣсечного священника, токъ може агодитися, чтобы нашъ парохъ по-старався о еотрудника, котрый буде мекати у насъ и що недѣль и свѣта богослуженіе правити и шауни удѣлати?

О. На еотрудника не пристанетъ, бо еотруднитѣ насъ отъ конкуренціи до дорши матерной не убѣдлитѣ.

(Отговъ видно, що конкуренція, то головно причина наміреного переходу.)

II. Кто поданъ намъ туоу гадку?

О. Гадка у насъ ширити отъ аблѣвѣ-лѣтъ. Може передѣ чотырьма роками носили мы 60 вр. яко часть конкурціи до Галич-чакъ. Авказавши о грава de la Scala, екаргали-лись мы, что отъ данна насъ проясно о отлу-ченіе отъ Галиччакъ и икъ надѣй допресити-ся; а тутъ потагають насъ платити еклово: икъ икъ на вошнѣ, нежданого пріѣде етанки цер-ковъ, бо и слабшій въ лихѣ етанъ — а тутъ и у насъ церкви буде потреба.

На токъ Гробѣ: „Будыи еклово, перейдѣте на православіе, а екаргите, чого хочете и шето того лиха побудетеся. У насъ на Буможнѣ и поны не такъ гордѣ, а и вышесъ съ Архіе-реемъ въ Чернибѣвъ и прішвы намъ пона, що буде у насъ єдѣти, буде съ нами равомъ ѣети и пити.“

Така рада не разъ повторилася и ширѣвъ болше корфинилася. Сего разу екаргать Гробѣ: „Робѣтъ поданя, а и намъ допомоку. Я поды на свѣта до Черновцѣвъ и дадутъ намъ пона, икъ котрого будете довольны.“

(Отъ намъ и агитаторѣ, за икъми издарно мекти Русинны шукають.)

Що оно такъ етъ, се не только люди въ Галиччакъ авказали такъ до протоколу, але и сажъ грабѣ съ тымъ не такъ. Оповѣдуютъ, що бѣвъ въ товаритѣвъ въ дохѣ и. Каньского хвалили, икъ бѣвъ людей въ Галиччакъ на-клавши до православія.

Не хочемо грава de la Scala, зати власти-тельки Галиччакъ и авѣдателя того маетку, по-суджувати о алы намірено, икъ до факту вы-жуть Польша. Онъ нанародности Италинецъ, мая добра на Буможнѣ, где люди его суть православій, мати и еотра маетъ быти тако-жъ православій — токъ не данно, що бѣвъ не видѣтъ въ православію алачничества грады етану, икъ то пришеукотъ Польша.

II. Чи вы въ нашихъ священникѣвъ не-довольны?

О. Суть и добра, але мало, бо нынѣ не дадутъ священника, икъбы для громады быти доброй, але дають такого, котрого накинє панъ, а котрый екаже, икъ панъ загра.

II. Чи маете що противъ своего парохъ?

О. Нѣ, не маетъ икъного, але мы хочемо мати своего парохъ икъ мѣсца.

По тымъ и подбѣвшихъ пытаныхъ комисіи екаргали, что не выходитъ причины, для и-кон малибы утѣвтитися до такого кроку, и ав-идвала до отступленя отъ своего шатѣру, и до откликани своихъ поданъ. Коли одинакомъ гро-мада уперто при своихъ обетавала, въ еторной комисіи предателено еще разъ лихѣ наслѣд-ства въ кождомъ выгладѣ (а имено въ выгладѣ материальнымъ, що не отримаютъ церкви, бо тая естане за униа, что могутъ быти шарапъ за фальшивой водиссы, а до того платити грубой „бесундѣ“ (пару штемальову) и т. д.) — аблано до розваги и даво чась до дня слѣ-дующаго.

Для слѣдующаго екаргали речеш гро-мада готовѣтъ отступити отъ своего поданя до консисторіи, одинакомъ поды условіями, що буде отлучена и не буде потагана до конку-ренціи до церкви матерной, и що на теперь годитен на данѣ ієрѣ еотрудника.

Комисія робила уваги, що где ходитъ о ієру, такъ условія не маетъ мѣсца. Коли одинакомъ громада безъусловно отступити не хотѣла, прішито ен екаргали отступленя отъ поданя до протоколу — рѣшѣ естановити до-вольнымъ властямъ.

Тымъ способомъ справа авѣдчилася въ

комісії духовній: але видіти, що подане до Староства ще не откванце.

Не входжу в тоє, чи лучше буде дати чи не дати, чого Гнилички жадають. Не дати — то Гниличок не повискає, а дати — то вахотитися и инших до подбных крокбв.

Так справа вже сталає голосною, особливо через надане їй значеня политичного. До тепер підтримували рѣчь о шимѣ и Москвѣ дневники польскі, котрі не переставали Русинбв скаржити и чорнити, — нынѣшнѣ надагує Староство на агитаторамн, ба и Намѣстництво прислало свого совѣтника п. Мандычевского, котрый визнає и священникбв и выпитує о агитаціяхъ. Через тоє самі уряды найбільше причиняются до рооголеу и до агитаціи.

Стеф. Качала.

Инструкція податкова.

(Далше.)

Ц. к. Прокураторія сконфісковала певнимъ вечеромъ въ субботу цѣлий накладъ 2 Ч-ла „Дѣла“. Понеже въ недѣлю урядъ цловый не штемлює паперу, отже другій накладъ не мбгъ бути скорше напечатанымъ, якъ ажъ въ понедѣлокъ рано. ВП. Читателѣ нашѣ зволять выровумѣти и оправдати спбавенне нынѣшного Числа.

Редація.

С К О Н Ф И С К О В А Н О.

С К О Н Ф И С К О В А Н О.

(Конецъ буде.)

ДО ПИСИ.

Зъ Угорскои Руси.

Коли що голосять о насъ часописи Вашѣ, голосять авчячно дѣла мрачній, невѣшній. Правда, и моя допись не буде инакшою, але она рѣжнитися буде отъ прочихъ тымъ, що мѣститъ въ собѣ яркійшу характеристику нашего положеня, нашихъ бѣдъ и житя.

Зачну отъ урядовыхъ датъ що до числа Русинбв въ Угорщинѣ. Въ числѣ 347 (въ 17 грудня 1881) Пештеньского Ллойда (Pester Lloyd) помѣтивъ шесть статистичного бюра п. Кельети слѣдуючій розкладъ народностей угорскихъ: Въ Уграхъ и Семигородѣ (безъ Краоціи) було въ р. 1870 въ р. 1880	Мадырбв 6,156.421 6,165.088	Нѣмцѣбв 1,820.922 1,798.373	Словакбв 1,817.228 1,790.476	Румунбв 2,470.069 2,323.788	Кроато-(Серббв) 473.995 605.725	Русинбв 469.423 342.351	Иныхъ 294 203.763
---	-----------------------------	-----------------------------	------------------------------	-----------------------------	---------------------------------	-------------------------	-------------------

Для поясненя додаю, що Угры числяли народности не по домашнбмъ, роаговорнбмъ явцѣ, але якъ давнѣше, по матернбмъ.

Зъ тыхъ чиселъ видко, що въ послѣднбмъ десятилѣтїи все народности угорскі зменшилися, окрѣмъ самой мадырской и сербской; але рѣвночасно видко и тоє, що осталися або збѣльшилися народности политично орудующі, съ здоровымъ и сильнымъ почутьемъ національнымъ, коли противно, народности національно менше просвѣченѣ и развитѣ, а ще до того остающі безъ взаимныхъ вѣзакбв съ своимн коренными осередками, попадали, склонилися передъ сильнымъ напоромъ вынарождающей системы.

Русины самѣ зменшилися въ послѣднбмъ десятилѣтїи о 127.072 головъ (немовлята не числено, анѣ въ однбмъ анѣ въ другбмъ роцѣ); где они переселилися, пояснить може угорскі слѣдуючї: Зъ сумы всехъ Русинбв угорскихъ т. е. 342.351 умѣ по мадырски 5.70% — 19.525. Въ самбмъ Буда-Пештѣ есть 59 Русинбв, або 0.01% всеи людности мѣста, а въ тыхъ роумѣ и говорить явкомъ мадырскимъ 43 або 72.8%. Въ 143 мѣстахъ Мадырщины мешкає 3.586 Русинбв, въ тыхъ умѣ по мадырски 1534, мало що не половина.

Зъ шематнамбв Пришевской и Мункаческой епархіи можнабы вывѣдати число греко-католикбв, котрі були перше все Русинами, а теперъ ледво бблша половина зачислены до народности руской и то не только

урядово але и de facto. Духовенство греко-католицке говорить въ семинаріи, опбсла въ дома выключно майже по мадырски; отличнѣшій питомцѣ выховуются въ Пештѣ и Остригомѣ, где передъ всемъ учатся тайти, опбсла отвыкати а и гордувати рѣднимъ явкомъ. Коли равъ случайно наѣстивъ и дбмъ грек.-кат. пароха въ Кошицахъ (попередника теперѣшного) и урадованій побачивши своихъ заговоривъ я до нихъ по руски, то прошено мене съ початку жартомъ, опбсла жъ на серіо, щобъ я если вже не по мадырски — то бодай по нѣмецки съ ними ромаваивъ. Интелигенція угорско-руска нечисленна, зависима и убога не стоить въ жаднбй вѣзакъ анѣ національной анѣ литературной съ Галичиною; все она читає по мадырски, бо „Карпата“, пустиго и пересадно-урядового никто не любить.

Съ селянами угорско-русскими справа ще сумнѣшша. Стыкаюся и съ войками-Русинами, котрыхъ найбільше въ полку 5-бмъ, бо 1/6 часть, въ 66 бмъ 2/5 частей, и въ 65-бмъ 52% Ихъ русчина — твердый идиомъ съ многими диалектичними особенностями — добре пересякла мадыриамамаи, але въ другой стороны мае много слбв доббрыхъ чисто славынскихъ, котрыхъ въ Галичинѣ не уживаютъ, якъ отъ: столинѣ (Schublade), оборогъ, вывѣръ — бѣно, церкбвникъ — паламарь, ярѣть — фѣк, цѣпка — рура, скатерть — обрусъ, палѣнка — горѣвка, косица — цѣпки, лѣса — ворота и проч. Читати по руски мало котрі знають, а котрі знали колись, повабували не маючи нѣ книжочки якои для себе, нѣ часописи. О Русинахъ галицкихъ и не чули, съ великимъ подивомъ слушають, що Русины суть и въ Галичинѣ, котру они Польщею навывають. Радо однакъ прїймали молитвенники рускї и книжочки „Просвѣты“, радо слушають и читають, — словомъ: сѣть то ще найвѣшнѣшійша поява и кто знає, чи не далосябы на тѣмъ вдоровбмъ грунтъ много работити, колибъ не малодушнбсть интеллигенціи и духовныхъ маючихъ и школы подъ собою, колибъ, кажу, не тоє безвѣглине подляганне плянови правительствя и сепблности мадырской — все мадыривовати, що явно и отверто на своѣмъ прапорѣ вывѣеуютъ.

Зъ Жовкбвщины.

(Судьба жовкбвской рады повѣтовой.) Въ половинѣ сѣчня 1882 минуѣть вже цѣлий роцъ, якъ отбулися въ Жовквѣ выборы до рады повѣтовой въ меншихъ посѣлаестей. Звѣстно, выборы тѣ выпали на нашу корысть, бо выбрано всехъ 12 рускихъ кандидатбв, именно 4-хъ священникбв, 2-хъ мірскихъ Русинбв, и 6-хъ честныхъ господарѣвъ-селянъ. Велѣдъ за тымъ отбулися 4-го лютого 1881 выборы въ курїи мѣйской, при котрыхъ вновь въ помежи 5-и кандидатбв вышло въ урны 2-хъ рускихъ людей, свѣц. Децькевичъ въ Куликова и ц. к. адъюнктъ суд. Лининскій въ Мостбв Великихъ. Такимъ способомъ представлялася нова рада повѣтова для насъ дуже корыстно, бо малымъ мати въ нѣй 14 голосбв на 26 членбв.

Но понятно, що такій складъ новой рады не давъ нашимъ братьямъ супокбвно спати; сейчасъ посыпалися протесты такъ противъ выборовъ въ курїи сельской, а еще ббльше въ мѣйской. Вѣдомо однакомъ, що ц. к. Намѣстництво протесты тѣ откинуло. Тымъ не доволилось польске меншбсть и вынесло новый протестъ прямо до министерства внутр. дѣлъ. Но и тутъ бевовочно, бо министерство такъ само якъ и Намѣстництво поручило остаточне рѣшенне тыхъ протестбв самбйже новбй радѣ повѣтовой. Такимъ чиномъ акта выборчї по довгихъ 10-мѣсячныхъ вандрбвахъ вернули ажъ въ падолиетѣ 1881 р. навадъ до Жовкви и Староства жовкбвске завбвало на день 17-го падолиета 1881 всехъ членбв новой рады, чтобы уконституовалися.

Здавалосябы, що тутъ мы вже выиграли; що лишь потрѣбно намъ въ комплектѣ збратисъ, а вже рада уконституована по нашбй мысли. Но не такъ сталося дѣйствио.

Мы збратисъ, насъ було всехъ 14, ихъ 12, а при верификаціи выборовъ узнано навѣть ббльшбстю 15 и голосбв противъ 9-и важнбсть выборовъ въ всехъ курїи. Щожъ дѣють нашѣ братя-противники? Бажаючи въ послѣднбй хвилѣ бодай чимбдб оттягнути уконституованне новой рады, они закладають новый протестъ противъ повышешому рѣшеню комплекту новой рады, мимо, що навѣть прїсутный комисаръ Староства выложивъ имъ неуэмѣтность такого протесту, откликуючисъ на слова §. 29 орд. выб. пов., котрї авчуть: „Скоро выборы ббльше якъ половины членбв рады збстануть справдженѣ, уважася рада яко уконституована“.

Той поступокъ польской меншости розъяривъ до крайности нашихъ людей, и кто знає, якъ бурливый оборотъ булабы завла цѣла ситуація, колибы не згодженосе ббльшбстю голосбв на тоє, чтобы хибя выбору выдѣлу отложити ажъ до рѣшеня сего нового протесту. Русины, въ котрыхъ гдѣкѣ приклонилися до того заданя Полякбв дали тымъ способомъ доказъ своен, до найвышешої уже степени поусоной уступчивости и толеранціи, бо чейже, Думаи все, ясна и справедлива рѣчь нигде не пропаде, а ц. к. Намѣстництво, роаглянувшисъ въ тѣй справѣ и узнавши бевосновнбсть такого протесту меншости, прикаже чимъ скорѣйше новбй радѣ уконституоватисъ.

Тымчасомъ минуѣть вже другїи мѣсець, а отвѣта не маемъ отъ ц. к. Намѣстництва. Нашѣ братя довили отже свои цѣли, бо урядованне старой рады повѣтовой и еи славетного маршалка пана Вайгарта протягнулося вновь 2 мѣсецѣ дальше. Ходить тутъ авчѣдъ вѣсти, що рекуррѣ меншости давно вже въ Намѣстництвѣ выемвѣный, но чомужъ не отослано еще актбв навадъ до Жовкви, чому не наказано новбй радѣ вже равъ уконституоватисъ? Чижъ и власти малобы лише дѣлятого перешкоджувати уконституованносѣ рады повѣтовой, що въ нѣй ббльшбсть Русинбв?

Боячисъ отже, щобъ уконституованне рады повѣтовой жовкбвской не протягнулось ad infinitum, рѣшили все рускї члени тойже рады внести письменне прошенне до ц. к. Намѣстництва (въ формѣ Urgensу), доматючисъ чимъ скорѣйшого въ тѣмъ дѣлѣ рѣшеня и вверненя актбв выборчыхъ ц. к. старосту жовкбвскому.

Отъ концевый уступъ того прошеня: „Въ наслѣдство 10-мѣсячной проволоки въ уконституованно новой жовкбвской рады повѣтовой черезъ реченї протесты, повстає — въ социалнбю — не только у нашихъ выборчѣвъ жовкбвского повѣту, але навѣть въ насъ самыхъ днми выбранныхъ и въ выборѣ тѣмъ ватвердженихъ членахъ тойже рады повѣтовой мало, що не рѣшуча гадає, що тї протесты меншости, все и все бевосновно повтаряи и въ старонѣ дотычныхъ властей не дуже поснѣшно рѣшанї, моглибы послужити до цѣлкомитого отроченя уконституованно новой рады ажъ въ тѣй терминѣ, якїи пбсла §. 14 Уст. о репр. повѣт. на сесїю радѣ повѣтовыхъ сѣть вызначены.“

Збъ взгляду на наведенїи мотивы и повбды выше поднсанї упрѣшуютъ:

„Высшеє ц. к. Намѣстництво, узавши подѣ ровагу протоколярнї акта зббрана жовкбвской рады повѣтовой въ днѣ 17 падолиета 1881 и апробуючи перше рѣшенне реченой рады, повзате по мысли §. 29 орд. выб. пов., заволитъ чимъ сѣшнѣйше завбвати туюжъ вже уконституовану раду повѣтову до перемены выбора и прѣвеса и выдѣлу, якъ то вже равъ дотычнымъ завбваннемъ жовкбвской политичной власти повѣтовой зббраню членбв, тужке рады днѣ 17 лѣт. падолиета поручене було.“

„Жовкбвѣ днѣ 24 грудня 1881. — (Подписи власноручнї): Богданъ А. Дѣдицкїй, Дрѣ Сильвестеръ Дрималиць, Петро Лининскїй, Михаилъ Фолисъ, Т. Децькевичъ, Василь Бойко, Михаилъ Андрухбв, Іос. Брылинскїй, Андрей Дмоховскїй, Іванъ Калитовскїй, Іванъ Пастернакъ, Ілько Пелешъ, Андрей Сапука, Атанай Тустановскїй.“

Якъ видите, уплынуло отъ внесеня повышешого ургену вновь 3 недѣлѣ, а о аворотѣ актбв выборчыхъ до Жовкви не чути ничего. Пождемъ еще съ троха, предѣ може дождемъ справедливости.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрїйско-Угорска Монархїя.

(Повстанне въ Кривошїи и Герцеговинѣ.) Съ каждимъ днемъ станѣ въ полудневнб Далмации и Герцеговинѣ погоршусь; се вже выразно высказуютъ самѣ офіціальный австрїйскї часопис. До недавна ще була надѣя у правительствя, що кошта военнї для оперуючои въ збунтованныхъ краяхъ арміи будутъ не надто великї, — не буде потрѣбно отже скликати всеобщныхъ делегаций для ухаваденя надзвычайного кредиту на военнї кошта. Теперъ же вже рѣчь рѣшена министерствомъ, чтобы невавомъ збзвати всеобщнї делегации. Днѣ 16 и ст. сѣчня отбулася конференція министерствяна подѣ проведомъ самого цѣсаря. На тѣй то конференціи рѣшено збзвати всеобщнї делегации. Угорскїи министръ финансовъ гр. Санари прїбуѣвъ днѣ 18 и с. сѣчня до Вѣднѣ, чтобы взяти участь въ новбй конференціи австрїйскихъ министрбв, котра отбулася днѣ 19 сѣчня и мала остаточно рѣшати, якъ высоко суму надзвычайного кредиту мае жадати министерство воѣны отъ всеобщныхъ делегаций. Маюча невавомъ наступати сесїя всеобщныхъ делегаций буде уважатисъ продоженемъ сегорбчной сесїи, значить: отбудеся въ Вѣднѣ (не въ Пештѣ) и парламентъ не будутъ выбирати новыхъ делегатбв. Окрѣмъ конференціи тѣла министерского отбулася днѣ 18 сѣчня конференція въ министерствѣ воѣны подѣ проведомъ военного министра; въ тѣй конференціи взяло участь 30 генералбв, мѣжъ ними: Бекъ, Вельзергайбѣ, Филиповичъ и др. Министерствя воѣны и дѣлъ заграничныхъ невычайно теперъ працюють надъ предложеннями всеобщнымъ делегациямъ. Що-равъ новї войска достаютъ наказъ вымашеровувати до збунтованныхъ провинцій. Зъ Лициу отходять региментъ вел. кн. Константина, зъ Араду 51 региментъ, региментъ Филиповича, которого при отходѣ въ Праги прощавъ самъ архикнязь Рудольфъ, прїбуѣвъ вже до Далмации. Зъ Праги отбшшовъ рѣвножъ 11 отдѣлѣ санитарбв. Отбшшли такожъ два польскї шпиталѣ. Численнї войска въ Далмации и Герцеговинѣ мѣстятоса частено въ гарнизонахъ, частено въ фортахъ и баракахъ а частено по квартарахъ (т. зв. кантонахъ). Въ мѣстѣ Требиньє нагромаджено много запасбв провїант (живности); Требиньє отже, здаєся, буде осереднимъ пунктомъ военныхъ операций для южной Герцеговинѣ.

минальные богослуженья. — Въ короть бѣдныхъ мѣста Львова жертвувать князь Зеновичъ гр. Вратковичъ 100 зр. — Проф. Норденшальдъ предпринимаетъ слѣдующаго лѣта нову вышрану поларну. — Директоръ вѣдѣнскаго полиціи п. Марксъ подава до диміоіи. — Жертвы на потерѣвшихъ черезъ пожаръ вѣдѣнскаго Kingtheatr у шноасть доси до 1.300.000 зр. — Число жителѣвъ въ Петербургѣ выносите нбола новои конскрипціи 859.830 особѣ.

Ф. О. Алексѣй Лазорышакъ, парохъ въ Райскахъ еп. перемышлѣ, упокоився дня 2 (14) с. м. въ 48-лѣтнѣ роцѣ жити, а въ 20-лѣтнѣ роцѣ спиченства. Вѣчна ему память!

Бар. Лицельгофенъ, фельдмаршалъ поручикъ, бывшій минушаго року головний-комендантъ войсковой въ Галичѣ, умеръ позавчера въ Празѣ въ 61 р. жити.

Вѣсти епархіальныя.

Зъ АЕпархіи Львовою. Душпастрекъ посады обявля: оо. Т. Левничій яко завѣдатель Союта, Л. Ковертинскій яко сотрудникъ въ Бучачи, Е. Галинскій яко завѣдатель Мизуна и Г. Гордѣвскій яко другій сотрудникъ архикафедральный.

Строукоичество (приватно) одержавъ о. С. Богачевскій въ Сошиѣ.

Личный докладчикъ на дальшій три лѣта по 100 зр. одержали: оо. К. Левничій зъ Дубравки и А. Радикевичъ зъ Шоломы.

Подалися на парохію Чернѣвцѣ (дальше): оо. Н. Устѣяновичъ зъ Сучавы, И. Дзероничъ зъ Товмача, В. Залозецкій зъ Горного и І. Макаровичъ зъ Сваричева.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Товариство „Просвѣта“ выдало оими днями пяту книжочку за рокъ 1881 п. н. „Лѣтъ и коноплѣ, якъ ихъ управляти, щоби на зводилася, вразъ зъ додаткомъ о пишнѣхъ рослинахъ волокнистыхъ. Написавъ И. П“. Цѣна 14 кр. Книжочка ся выйшла зъ подѣ пера зѣбѣтнаго на подѣ господарства автора и повинна задля змѣсту находитися въ рукахъ каждого повременного господари. Такожъ выйшло зъ печати „Сира-ноздане зъ дѣяльности товариства „Просвѣта“ за часъ вѣдѣ 1 сѣчня до 21 г. рудня 1881“. Дѣстати можна въ томъ „Просвѣта“ во Львовѣ, ул. Краковска ч. 14.

(Надѣслане.)

Отъ якихъ еще дѣбмы лѣтъ уживавъ и ручной молотѣльнѣй „Umratba“ и его трибонного керата, однакъ конѣ тасъ тѣжко въ кератѣ ходили, що якъ прикро егавало на нихъ дѣнитися. Въ слѣдѣ за тѣмъ обороть бубна молотѣльнѣй бубнъ за малый и неправильный, а такъ етоуеукоиво и мало и не найлѣше деинно вымолочувалось. Удаленъ я до п. „Jenі“, механика при улицѣ жонѣвскѣй vis-a-vis Матеро Божкои во Львовѣ а той аробитѣ менѣ таку есаму цѣлкомъ нову молотѣльню, но безъ трибонного керата приридилъ менѣ до шаса. Отъ той поры конѣ керата майже не чуять, тасъ легко ходять, а молотѣльни о много бѣльше и дѣльше налѣтъ на малодѣ дни грудня шобивав.

Зъ еои причина дѣкуючи п. „Jenі“, поручаю его каждому искъ наибѣльше. Сероки, подѣ Львовомъ 1881. П. Бажанскій.

Подяка.

Его Превосходительство Высокопреосвященный Митрополитъ Киръ Іосифъ аволила ласкаво жертвувати на гр. кат. церковь въ Вашкѣвцѣхъ на Буквинѣ 100 зр. а. н. За сѣбъ щедрыи даръ пріймѣтъ, Ваше Высокопреосвященство, отъ убогой громады широ-сердечную подяку и Спаси-Богъ. Нехай отворитъ Всевышній Вашуи Высокопреосвященству многи и щасливѣ лѣта! Въ имени гр. кат. громады вашковецкои Іоанъ Рагузинскій, гр. кат. капеланъ.

Подяка.

Высокоповажаному пану дру мед. Володимиру Грыцькевичу въ Сошиѣ за широкое опыте, рѣшительное и безинтересное вылѣчене нашей дорогой Емилиѣ зъ тяжкой и дуже небезпечной недуги — складаемъ прикладно нашу найсердечнѣйшу подяку и широруеко „Спаси-Богъ.“

Въ Тартаковѣ, дня 1 (12) сѣчня 1882. Е. Левничій, отецъ. — А. Леонтовичъ, мужъ.

ГЕРБАТЫ

WYSZCZEGÓLNIONA NA WYSTAWACH ŚWIATOWYCH

ХИНСКО-РОССІЙСКОМЪ
1/2 килѣо 2 зр. — 3 зр. — 4 зр.

Съ сѣмъ ч-домъ „Дѣла“ розсылаемъ „Справоздане товариства Просвѣта“ за рокъ 1881 г.

Черезъ администрацію „Дѣла“ можна предплачувати „Кіевску Старицу“, журналъ историчный въ Кіевѣ.

ЮСИФЪ ЧЕРНИЦКІИ
перехъ тѣмъ
ГУСТАВЪ
рукавичникъ и бандажистъ
во Львовѣ, рынокъ ч. 28.
поручаетъ ласкаво, выдѣлаетъ оубъ складу всякого рода

ВИХЕРТЬ,
рукавичникъ и бандажистъ
во Львовѣ, рынокъ ч. 28.

товарѣвъ рукавичныхъ
власного виробу,
имено:
американскій оленовой сподѣкъ и кофты, въ вѣдѣхъ найновѣйшихъ барвахъ дамскіи, мужскіи и мундуговой рукавички шалеого тона, оловяны одолонны, сервоны, золотыи, хуляны, кіевое стѣб-ловый лѣтъ тасъ послѣдую шиты; шибора лоней и оловяной до перага лѣжкоу, полушубокъ, тобѣ доволѣ, шпана мундугой и шаровый, шаклен, прѣватки, послѣдкі шуборѣвъ, балажѣ, рѣмчи гуммастичный и шатруванн.

Тасока приймае замовленн на рѣдкѣй виробѣ, вхоудѣи въ оловѣхъ рукавичныхъ, якъ олару шалеовыхъ полушубкѣ, шельоу, шапо-чокѣ и т. п.
по постодинѣхъ умбрюваныхъ цѣнахъ.
Замовленн зъ провинціѣ вышлѣтѣся бѣторотной поштою.
РИНОКЪ, ч. 28.
(2—3)

ПИСАРЬ,
обзнакомленый добре зъ вѣдѣннемъ дѣлъ громадскихъ пошукуе посады. — Блѣжшій поновленъ подѣ адресу: до администраціи „Дѣла“ (А. П. Львовъ, Подвалѣ ч. 7.)

Широко-звѣстный закладъ огородинчій
Н. ВОЛИНСКОГО
во Львовѣ,
ул. Сабошница, ч. 13,
поручаетъ на мясницѣ прехорошій китицѣ балеѣвъ отъ 2 зр. до 10 зр., котиліоновѣ отъ 15 кр. до 50 кр., лѣтъ такожъ наибѣльшій вибѣръ цвѣтѣвъ живыхъ и насѣнье яриѣ и цвѣтѣвъ.

На провинцію выслася старавно опаковане.
Цѣнники на жадаше ослася franco. (1—2)

Т. ОКОРНИЦКІИ.
Магазинъ шкѣла и порцелѣны
во Львовѣ, рынокъ ч. 38,
Сервиса столовой и сербталѣвъ, гарни туры до умывальнѣвъ, шкѣла рѣслане и шкѣло етопане, тѣщи ликерованн въ т. п.

Всякѣ замовленн вы оуку отворено по-чтено або желѣзнично, ручкомъ за шоду подѣ часть транспорту. При оловѣхъ замовленнхъ не чинять ничого за оловѣзане и отпаладане (тасо до каждой отаціи желѣзничнѣй).
Цѣны найнижшій.
(3—4)

Всякѣ замовленн вы оуку отворено по-чтено або желѣзнично, ручкомъ за шоду подѣ часть транспорту. При оловѣхъ замовленнхъ не чинять ничого за оловѣзане и отпаладане (тасо до каждой отаціи желѣзничнѣй).
Цѣны найнижшій.
(3—4)

Того еще не было,
що можна дѣстати за 7-80 зр.
Прехорошій гарнитурѣ етоловый зъ ново-вынайденной имитациі сѣрблѣ, що до нынѣ отоголо 40 зр., котрый остане бѣлымъ мѣтѣмъ 14-лугтове сѣрблѣ, за що даю 20 лѣтну гаранцію, имено:
6 штукѣхъ ножѣвъ етоловыхъ
6 „ „ вилокѣхъ зъ одной шт.
6 „ „ ложокѣхъ етоловыхъ
6 „ „ подѣставокѣхъ ножовыхъ
12 „ „ ложочокѣхъ до кавы
6 „ „ кубкѣвъ до яецъ
6 „ „ хорешихъ филижанк.
2 штуки хохла, одна до росолу, друга до сметанки
2 штуки великихъ салыоновыхъ лѣхтарѣвъ
1 штука высѣвача до цукру або перцю. (15—24)
1 штука сѣтца до гербаты.
60 штукѣхъ. Все туть наведе дей величаний предметъ етолтѣ разомъ 7 зр. 80 кр. Замовленн за надѣсланемъ готѣти або за послѣднѣлатою такъ довго, якъ е стане запасу, еловня

Панъ А. Л. ГУТМАНЪ,
генеральный складѣ фабрики имитациі сѣрблѣ
Вѣдѣн І. Fleischmarkt 6.
Цѣны найнижшій.
(3—4)

Всякѣ замовленн вы оуку отворено по-чтено або желѣзнично, ручкомъ за шоду подѣ часть транспорту. При оловѣхъ замовленнхъ не чинять ничого за оловѣзане и отпаладане (тасо до каждой отаціи желѣзничнѣй).
Цѣны найнижшій.
(3—4)

Всякѣ замовленн вы оуку отворено по-чтено або желѣзнично, ручкомъ за шоду подѣ часть транспорту. При оловѣхъ замовленнхъ не чинять ничого за оловѣзане и отпаладане (тасо до каждой отаціи желѣзничнѣй).
Цѣны найнижшій.
(3—4)

Товариство ц. к. уприв. желѣзницѣ Львовско-Черновецко-Ясскои.
(Линія австрийскѣй.)

Ч. 1021/П.

ОГРАНИЧЕНЬЕ

перевозу подорожныхъ поѣздами тягарными Ч. 23 и 24 межи Чернѣвцями а Коломыѣю.

Перевѣзъ подорожныхъ поѣздами тягарными Ч. 23 и 24 въ дни торгѣв мѣста Черновець, оголошеный тутешнымъ ообщенемъ зъ дня 16 сѣрпня 1879 а заведеный отъ дня 1-го вересня 1879 — ограничуея почавши отъ дня 1-го лютого с. р. о стѣлько, що перевѣзъ подорожныхъ и ихъ пакункѣвъ поѣздомъ Ч. 23 въ понедѣлокъ, середу и пятницю каждого тыждня зъ Коломыѣ, Заболотова, Снятына, Неполоковецѣ, Лужанѣ и Садагоры (Зучки) до Черновець, якъ такожъ поѣздомъ Ч. 24 въ середу и пятницю каждого тыждня зъ Черновець до вычисленыхъ стайцѣ цѣлкомъ перестаетъ и на дальше лишь поѣздъ Ч. 24 въ понедѣлокъ каждого тыждня буде перевозити подорожныхъ въ вагонахъ II и III класы, якъ такожъ пакункѣвъ зъ Черновець до Садагоры (Зучки), Лужанѣ, Неполоковецѣ, Снятына, Заболотова и Коломыѣ за оплатою звычайной цѣны перевозной для поѣздѣвъ особово-товаровыхъ.

Приѣздъ и отѣздъ реченого, а лишь въ понедѣлокъ каждого тыждня курсуючого поѣзду Ч. 24 представлѣ слѣдующій розкладъ вѣды пѣсля полудневника пеншѣтского. (12-та година въ Буда-Пештѣ рѣвнаея 12-тѣй годинѣ 28 минутъ въ Чернѣвцяхъ.)

Отдаленіе въ килѣометр	Поѣздъ Ч. 24.	година	минута	Пора дня
—	Чернѣвцѣ (отѣздъ)	7	5	по полудни
1-68	Садагора (Зучка) приѣздъ	7	10	"
14-19	Лужаны	7	50	"
23-30	Неполоковецѣ	8	30	"
35-25	Снятынѣ	9	17	"
51-21	Заболотѣвъ	10	22	"
70-65	Коломыѣ	11	36	вечеромъ

Львовѣ, дня 16 сѣчня 1882.
Дирекція руху.

Торговля церковныхъ знарядѣвъ и дѣ фармою
ТАДЕИ УЗЕМБЛО
во Львовѣ, въ рынку, ч. 36,
заложена въ 1850 року,
поручаетъ великій вибѣръ фелонѣвъ, хоругѣвъ, стѣхарѣвъ, процесійныхъ иконѣ, образѣвъ церковныхъ для иконостасѣвъ, олтѣрѣвъ и на стѣны церкѣвъ малѣваныхъ на бласѣ або на полотнѣ всякого рода, циноныхъ и бронзовыхъ свѣчничѣвъ, кандѣлѣбрѣвъ, кадильницѣ, крестѣвъ напрестольныхъ и процесійныхъ, пѣльценнѣвъ, патриси, матерій на церковнѣ ризы, адаманки: шовковыи и вовняный, гальоны, френзѣвъ, кутасы: шиховый, золотый и шовковый и проч.
Благодарячи за взгляды вымава дотепера, поручаетъ вѣдѣнне шкѣла и на будуше благосклонности Воочестныхъ ОО. и рукоихъ громадѣ.
Цѣнники на жадаше розсылаются franco.
Съ глубокимъ почтениемъ
ТАДЕИ УЗЕМБЛО вдова.
(2—2)

І. ЩЕРБА И І. РИГЕЛЬ
столярѣ
во Львовѣ, при улицѣ Францискавскѣй, ч. 11
поручаютъ свою ново-открыту робѣтню
власпоручныхъ виробѣвъ
такъ мебѣловыхъ якъ и будовляныхъ и всякѣ знарядженнѣ склеповѣ, наймѣдѣйше и найстарѣйше зъ сухого матеріалу выконаннѣ.
Цѣны якъ найумѣркованѣйшій.
Всякѣ ласкаво замовленн выконуемо въ найкоротѣйшѣй частѣ.
(1—2)

ТОРГОВЛЯ КОРЕННА
ДЕЛИКАТЕСѢВЪ И ВИНЪ
ЮСИФА ПАДЕВСКОГО
во Львовѣ, рынокъ ч. 13
поручаетъ:
ПРАВДИВУ ХИНСКУ И РОССІЙСКО-КАРАВАНОВУ
ГЕРБАТУ
Черну 1/2 килѣо . . . зл. 1.80, 2. 3 и 4.
Цвѣтну 1/2 килѣо . . . зл. — 3, 4 и 5.
Высоки 1/2 килѣо . . . зл. 1.20 и 1.50.
Братѣвъ Поновыхъ въ Москвѣ въ ориг. ошак. 1 фунтъ зл. 3.20, 4 и 4.60.
Румѣ зъ Ямайки, Кавы, Цукорѣ, Розолнѣ, Ликерѣ и Вина.
При посылкѣ 2 килѣо гербаты на провинцію осплачу пошту. Детальнѣйшѣ цѣнники на жадаше франко